

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.541/2021/4/II.

A felperes:

felperes1, cím1

A felperes képviselője:

Dr. Landes Judit Ágnes ügyvéd, cím2

Az alperes:

alperes1, cím3

Az alperes képviselője:

Dr. Lévai Gábor ügyvéd, cím4

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 10.P.20.473/2019/38.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja és az alperes által fizetendő sérelemdíj összegét 1.000.000 (egymillió) forintra és annak az elsőfokú bíróság által megállapított mértékű késedelmi kamataira felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra 30.000 (harmincezer) forint, míg az alperest, hogy 90.000 (kilencvenezer) forint kereseti illetéket fizessen meg. Kötelezi a felperest, hogy a Magyar Államnak külön felhívásra 80.000 (nyolcvanezer) forint, míg az alperest, hogy 40.000 (negyvenezer) forint fellebbezési illetéket fizessen meg.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 150.000 (százötvenezer) forint + Áfa elsőfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 34.000 (harmincnégyezer) forint + Áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes a dátum napján Facebook oldala hírfolyamán közzétett bejegyzéseivel megsértette a felperes emberi méltóságához, becsületéhez és jóhírnevéhez fűződő személyiségi jogát.

Kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000 forint sérelemdíjat, valamint ennek dátum napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

A keresetet ezt meghaladóan elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 275.000 forint perköltséget, továbbá a per tárgyi illetékeljegyzési jogos voltára tekintettel általa előzetesen meg nem fizetett 156.000 forint eljárási illetékből 90.480 forint rész-eljárási illetéket a Magyar Állam javára az illetékhivatal külön felhívására.

Kötelezte az alperest, hogy a per tárgyi illetékeljegyzési jogos voltára tekintettel a felperes által előzetesen meg nem fizetett 156.000 forint eljárási illetékből 65.520 forint rész-eljárási illetéket a Magyar Állam javára az illetékhivatal külön felhívására fizessen meg.

Megállapította, hogy a felek a további perköltségeiket maguk viselik.

[2] Határozatának indokolásában hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdésére, a 2:45. §-ára, valamint a 2:51. §-ára, 2:52. §-ára, továbbá a Pp. 264. § (1) bekezdésére.

[3] Rögzítette, hogy a polgári bíróságot köti a büntető bíróság által megállapított tényállás és az abból levont következtetés, amely a büntető ítélet rendelkező részében a bűnösség megállapításával realizálódik. A helységi Járásbíróság előtt folyamatban lévő büntetőügyben ugyanazon alperesi két Facebook bejegyzés került értékelésre, mint amelyek jelen perben is a kereseti kérelmet képezték. A rágalmazás büntetőjogi tényállása magában foglalja a becsületsértést is, így a büntető bíróság ítélete alapján az is megállapítható volt, hogy az alperes a felperes becsületéhez és a jó hírnevéhez fűződő személyiségi jogát is egyaránt megsértette.

[4] A sérelemdíj vonatkozásában kiemelte, hogy az kettős természetű, egyszerre hivatott kompenzálni a felperest ért személyiségi jogi sérelmet, másrészt pedig büntető jellegű szankciója is van annak érdekében, hogy a jogsértőt elterelje a hasonló magatartástól. A tanúk közül név1 és tanú1 tanúvallomását a hozzátartozói minőségükre tekintettel nem tekintette elfogulatlanoknak, ezért azokat mellőzte. tanú2 tanú3 valamint tanú4 tanúvallomása alapján is akként foglalt állást, hogy számosan olvashatták az alperes bejegyzéseit, megdöbbenette a tanúkat, amit azokban olvastak. Nem látta alaposnak azon hivatkozást, hogy az alperesi jogsértés ismétlődő jellegű volt, az alperes két bejegyzése ugyanis egy egységet képez. A bejegyzésekből az, hogy a felperes pedofil lenne, bántalmazta volna a saját lányát, nem derül ki.

[5] A perköltségről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján határozott.

[6] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a sérelemdíj fizetési kötelezettség 2.000.000 forintra való felemelését kérte, a perköltségre vonatkozó rendelkezések egyidejű megváltoztatásával.

[7] Sérelmezte, miszerint az elsőfokú bíróság nem adta annak ténybeli és jogi indokát, hogy miért állapított meg a kereseti kérelmétől eltérő összegű sérelemdíjat. A tanúk visszaigazolták az őt ért jogsérelmet, azt, hogy a lakó- és munkakörnyezetében erős és negatív visszhangja volt az alperesi bejegyzésnek, ami nyilvánvalóan hátrányosan érintette. A Facebook bejegyzésből is kiolvasható, hogy az alperes többféle bűncselekmény elkövetésével vádolta meg, így lopással, testi sértéssel és kislányára vonatkozóan abúzzsal, így az alperesi jogsértés súlyosan sértette a személyiségi jogait, abból súlyos következmények származtak. Munkahelyén, lakókönyezetében beszédtemát képeztek az állítólagosan megvalósított bűncselekmények. Hangsúlyozta, hogy a sérelemdíjnak kettős funkciója van, elégtételt nyújtani a sérelmet szenvedett félnek, másrészt a jogsértés szankcionálását is biztosítani kell. Az alperesnek egyenes szándéka volt a jogsértés, pontosan tudnia kellett, hogy milyen bűncselekményekkel vádolja és ez milyen közfelháborodást kelthet. Sérelmezte a perköltség vonatkozásában az elsőfokú bíróság döntését, mivel nem alkalmazta a Pp. 83. § (3) bekezdését, holott a jogalapi kérdésben 100%-ban lett pernyertes. Az összecszerűség tekintetében az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem volt teljeskörűen megalapozott az igénye, de az általa követelt összeg nyilvánvalóan nem tekinthető eltúlzottnak.

[8] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[9] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott sérelemdíjnál magasabb összeg kifejezetten represszív, megtorló jellegű volna. A perbeli bejegyzéséből nem lehet arra következtetni, hogy szexuális abúzussal vádolta volna a felperest. Hangsúlyozta, miszerint tanú3 tanúvallomása szerint a tanú a poszt alapján nem tudta beazonosítani a felperest, csak később, éppen a felperes segítségével tudta valamilyen logikai következtetés után azonosítani őt. A konditeremben a vendégek sem név szerint hivatkoztak a felperesre, hanem bizonyos házmesterre utaltak. A posztban pedig nem jelent meg semmilyen házmester, vagy házmesterre való utalás. A bejegyzése alapján számtalan verzió elképzelhető még, hogy a kislány milyen tekintetben mondott igazat a szakértőnek. A bizonyítási eljárás adataiból az derül ki inkább, miszerint a felperes akarta azt a látszatot kelteni, hogy a poszt valójában őt szexuális bűncselekmény elkövetőjeként állítja be. tanú4 tanúvallomása vonatkozásában még hangsúlyozta, hogy abból az derül ki, hogy a felperes volt az, aki a tanúknak el kívánta ültetni, hogy az alperes gyermekmolesztálással vádolta. A felperes tehát mindent megtett azért, hogy mindenki számára azonosíthatóvá váljon a személye, így a perbeli bejegyzés alá csatolta a feljelentést tartalmazó iratról készült képernyőfelvételt. Jelentősége van a polgári jogági felelősség vonatkozásában, hogy ténylegesen hányan és kik olvashatták a perbeli bejegyzést, ezért szükséges lett volna a Facebook megkeresése, már csak azért is, mivel a felperes ismerősei nem olvashatták a bejegyzést, hiszen a poszt nem volt nyilvános hozzáférésre állítva.

[10] Vitatta azt, hogy a felperes munkaviszonyára bármiben is kihatott volna a perbeli poszt. A felperes nem tudta azt bizonyítani, hogy a csatolt Messenger üzenetváltások valóban a peres felek között zajlottak volna le.

[11] Az elsőfokú bíróság a perköltségről megfelelő döntést hozott, mivel a felperes követelése eltúlzott volt.

[12] A felperes fellebbezése részben megalapozott.

[13] A másodfokú bíróság a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között gyakorolta a felülbírálati jogkörét. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a rendelkező részében megjelölt személyiségi jogok megsértésének megállapítására vonatkozó rendelkezését.

[14] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperes sem hivatkozott. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak szerint részben megváltoztatta.

[15] A fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei folytán a Fővárosi Ítéltáblának a sérelemdíj összegét, valamint a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezéseket kellett felülbírálnia. A másodfokú bíróság az alperesi fellebbezési ellenkérelemmel kapcsolatosan megjegyzi, hogy az elsőfokú ítélet jogsértést megállapító rendelkezésének jogerőre emelkedése folytán az is ítélt dologgá vált, miszerint a felperes személyiségi jogai megsértésre kerültek, így az is eldöntött volt, hogy a felperes azonosítható volt az alperesi bejegyzés alapján.

[16] A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, felróhatóságtól független szankció, a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítása vonatkozásában megjegyzi a másodfokú bíróság, miszerint a kialakult joggyakorlattól eltérően az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része azt nem tartalmazza, hogy az alperes mely közlései jogsértők. Azonban az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából kiderül, hogy a helységi Járásbíróság számú számú jogerős határozatát vette alapul, mely szerint a sérelmes közlések az alperes sérelmére vagyon elleni bűncselekmény elkövetésére, továbbá a felperes saját gyermeke sérelmére pontosan meg nevezett jogellenes magatartás megvalósítására utalnak.

[17] A Ptk. 2:52. § (1) bekezdés szerinti sérelemdíj alkalmazása során az elsőfokú bíróság értékelte a vagyon elleni bűncselekményt állító közlést, azonban a szexuális jellegű visszaélés állítását nem találta bizonyítottnak.

[18] A Fővárosi Ítéltábla ettől eltérő következtetéseket vont le a bizonyítékok alapján. Osztja a felperes azon érvelését, hogy nem annak van jelentősége, hogy a ténylegesen leírt szavak tartalmazzák-e a szexuális visszaélést, hanem a személyiségi jogi perekben is irányadó PK 12. számú állásfoglalás alapján annak, hogy az olvasó milyen következtetésekre jut a Facebook bejegyzés alapján, milyen gondolatok születnek meg benne a szöveget olvasva.

[19] A szavak köznapi értelme, az egyes kifejezéseknek, leírásoknak a közfelfogásban kialakult jelentése alapján, a Facebook poszt ténylegesen a kislánya sérelmére elkövetett molesztálást állít a felperes részéről. A „...SAJÁT LÁNYÁT PSZICHOLGUS ÁLTAL VIZSGÁLT...”, „...FÜGGETLEN ORVOSI PSZICHOLOGUSI SZAK VÉLEMÉNY MEGÁLLAPÍTOTTA SZERINT AZ 5 ÉVES LÁNY IGAZAT MOND!!!!” „közlések azt az értelmezést eredményezik az olvasóban, hogy a felperes a saját gyermekével kapcsolatosan olyan magatartást tanúsított, ami indokoltá tette a kiskorú pszichológiai vizsgálatát, amelyben az került megállapításra, hogy a gyermek nem kitalálta ezt a magatartást. Ez az eseménysor pedig a közfelfogás szerint valamiféle szexuális jellegű visszaélést, molesztálást

jelent. A meghallgatott tanúk vallomása megerősíti ezt a fajta értelmezést, ugyanis ők is úgy emlékeztek vissza az alperesi Facebook bejegyzésre, hogy az molesztálásról ír, holott a fentiek szerint ténylegesen ezen szó, vagy annak a szinonimája nem került leírásra az alperesi bejegyzésben.

[20] A sérelemdíj mértékénél szükséges volt azt értékelni, hogy az ilyen jellegű cselekményt a társadalom a gyermekek sérelmére elkövethető egyik legsúlyosabb bűncselekménynek minősíti. Különösen visszataszító, megbotrántoztató érzelmeket kelt a társadalom tagjaiban, ha ezt az állítólagos elkövető a saját gyermekének a sérelmére teszi meg.

[21] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a jogsértés felperesre gyakorolt köztudomású hatásának ellensúlyozására és a sérelemdíj represszív funkciójának érvényesülése érdekében is szükségesnek, egyúttal elegendőnek is tartotta a sérelemdíj összegének 1.000.000 forintra való emelését. E körben a másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy nem volt annak jelentősége a sérelemdíj mértékének meghatározásánál, hogy a felperes esetlegesen a munkahelyét elvesztette, jövedelemtől elesett, mivel a felperes jelen perben vagyoni kártérítési felelősség iránti igényt nem terjesztett elő. A másodfokú bíróság tehát ténylegesen köztudomású tények alapján határozott a sérelemdíj összege körében, így nem volt szükséges annak tételes vizsgálata, akár a közösségi oldalt működtető gazdasági társaság megkeresésével, hogy ténylegesen hányan olvasták az alperesi bejegyzést. Az ilyen jellegű valótlan közlések ugyanis nem csupán a Facebook bejegyzést ténylegesen olvasókhöz jutnak el, hanem az ő közvetítésükkel, legyen az akár képernyőfotó, vagy szóbeli elmesélés, számos, valójában meg nem határozható számú személyhez is.

[22] A felperes fellebbezése részben eredményezre vezetett, ezért a másodfokú bíróság határozata folytán az elsőfokú bíróság döntésétől eltérően a pernyertességi-pervesztességi arány az alperesre terhesebben 25-75%-ra változott, amely során értékelésre került, hogy a felróhatóságtól független szankció vonatkozásában a felperes teljes mértékben, míg a sérelemdíj iránti követelés vonatkozásban 50%-ban lett pernyertes. A tényleges pernyertessége a felperesnek tehát 50%, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján kötelezte az ezen mértéknek megfelelő elsőfokú perköltség megfizetésére az alperest.

[23] A Pp. 83. § (3) bekezdése szerinti perköltség viselési mód alkalmazását a Fővárosi Ítéltábla sem látta indokoltnak alkalmazni, mivel a felperes által igényelt sérelemdíj kétszerese volt, 1.000.000 forinttal meghaladta a megítélt összeget, így az nyilvánvalóan eltúlzottnak tekintendő.

[24] A felperesi képviselő által a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú eljárásban érvényesíteni kívánt 450.000 forint + Áfa összeget a másodfokú bíróság a kifejtett ügyvédi tevékenységgel nem találta arányban állónak. A korábban hozott jogerős büntető bírósági ítéletre tekintettel, tovább a tárgyalások számára tekintettel azt

300.000 forint + Áfa összegben látta arányban állónak és a fenti tényleges pernyertesség alapján kötelezte az alperest 150.000 forint + Áfa elsőfokú perköltség megfizetésére.

[25] A másodfokú eljárásban a pernyertesség-pervesztességi arány $2/3-1/3$ a felperesre terhesebben, így az alperes másodfokú tényleges pernyertessége $1/3$ arányú. Az alperes szintén megbízási szerződés alapján 140.000 forint + Áfa összegű ügyvédi munkadíjat igényelt a fellebbezési eljárásra. A másodfokú bíróság ezen összeget szintén nem találta arányban állónak a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, így azt mérsékelte és 100.000 forint + Áfa összeget vett alapul, és a fenti tényleges pernyertesség alapján kötelezte a felperest 34.000 forint + Áfa másodfokú perköltség megfizetésére.

[26] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú eljárásban érvényesülő fenti pernyertességi-pervesztességi arány szerint változtatta meg az elsőfokú bíróság ítéletének az eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezéseit azzal, hogy a per tárgyának értéke az igényelt 2.000.000 forint sérelemdíjhoz igazodik, így az elsőfokú eljárási illeték összege helyesen 120.000 forint.

[27] A fellebbezési illeték összege a fellebbezéssel támadott sérelemdíj rész, tehát a 1.500.000 forinthez igazodva, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján szintén 120.000 forint, amelyet a fellebbezési eljárásban érvényesülő fenti pernyertességi-pervesztességi arány szerint osztott meg a felek között a Fővárosi Ítéltábla.

Budapest, 2021. szeptember 16.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Virág Csaba s.k.
bíró